

det er en Sandhed, som Ingen kan nægte (Ploug: Beviis! Beviis; det lader sig ikke bevise!). Ja, jeg skal idetmindste forsøge derpaa, men om de ærede Rigsdagsmænd ville lade sig overbevise deraf, det bliver noget Andet. Seer jeg hen til den Fortegnelse over Haandværkerne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, som er meddeelt i det oprindelige Lovudkast af det ærede Medlem, der er Ordfører i denne Sag, saa er der deri opført for Kjøbenhavns Vedkommende af Snekere 375 Mestere og 1,913 Medhjælpere, af Stolemagere, som nu ville falde sammen med Snekere, 46 Mestere og 173 Medhjælpere, tilsammen 421 Mestere med 2,086 Medhjælpere; men af dette store Antal Snekere og Stolemagersevende er, saavidt mig bekjendt, 8 a 900 gifte; det er dog almindeligt, at de fleste Folk, som sætte Bo og stifte Familie, gjerne, som man siger, ville have Foden under eget Bord, ogsaa i den Forstand, at de ønske at drive et selvstændigt Erhverv. Dertil aabner man dem nu Afgang, det skal jeg meget gjerne indrømme, men man aabner Afdgangen paa eengang for dem Alle. Hvorfor er ikke Størstedelen af disse 8 eller 900 Svende allerede Snekermestere? Fordi de ere afholdte derfra ved den meget betydelige Bekostning, som er forbunden dermed, og som den ærede Ordfører anslaaer til, jeg troer omtrent, 300 Rd. Den Capital mangle disse Folk, og derfor ere de ikke blevne Snekermestere, men nu gjør man dem det paa eengang saa let, at de for et Gebyr af 4 eller 12 Rd. — jeg mindes ikke, i hvilken Klasse de ere stillede — kunne gaae hen og erhverve sig dette Borgerkab og saa strax begynde paa deres Forretning, og jeg holder mig overbevist om, at ikke ganske Faa af dem ville gjøre det. Lad os nu antage, at det vil blive Tilfældet med $\frac{1}{3}$, altsaa 300, men hvad vil den nærmeste Følge deraf blive? Den vil blive, at de selvstændige Rørigsdrivende i det Fag paa eengang ville faae en saa stærk Tilvært, at de umulig Alle kunne subsistere; Nogle maae gaae bort, det er ganske ligefrem, men hvad det ærede Medlem for Svendborg (Ploug), som synes at være saa fjer fornoiet over mit Foredrag, maaskee ikke lægger Mærke til, det er, at naar disse 300

Arbejdere gaae bort fra Snekerværkstederne, saa gaaer Arbejdet ikke bort paa samme Tid og i samme Forhold fra de selvstændige Rørigsdrivende, hos hvem disse 300 Svende have arbejdet; de maae altsaa skaffe sig andre Arbejdere, og det ville de ogsaa gjøre, de ville faae sig Arbejdere fra Tydskland, fra Sverrig og andetstedsfra. Saaledes vil der komme, om ikke fuldt 300, saa dog 200 i deres Sted, og der bliver altsaa 200 flere, der skulle leve af det Arbejde, der maaskee ikke har været mere end tilstrækkeligt til det mindre Antal. Der er talt om letfindige Nedsættelser; jeg vil slet ikke sige, at det i og for sig var letfindigt gjort af hver Enkelt at etablere sig, thi han veed ikke, hvormange der paa samme Tid komme og ville erhverve dette Borgerkab, det har han ingen Idee om. Han begynder altsaa nu at arbejde for sig selv; han arbejder for sin Huusvært, han arbejder — for at jeg skal blive ved samme Fag — for Meubelhandlere, og det gaaer for en Tid; men Arbejdet mindsker — man kan dog ikke forudsætte, at de Alle faae rigeligt at bestille — og hvad tager han saa til? Da han nu er bleven Mester, saa skammer han sig ved igjen at gaae til sin tidligere Principal og der søge Arbejde (Aa!). Ja, der er et Ord, som siger, at det gaaer ikke an at bryde med Alt, hvad der eengang er traditionelt mellem Haandværkerne; ein verdorbener Meister og det er noget ret foragteligt! Han gaaer altsaa ikke gjerne hen igjen og søger Arbejde som Svend; han bliver ved, han tænker, det gaaer nok, han kommer mere og mere i Gjæld, det, han har erhvervet som Svend, sætter han til, det Meublement, han er i Besiddelse af, bliver solgt, de Klædningsstykker, som til Nød kunne undværes, spadserer paa Assistenthuset, og han trækker det ud saalænge som muligt, saa han maaskee tilsidt falder Communen tilbyrde. Jeg troer, det er et Spring, man skal vogte sig for at gjøre. Hvad jeg har sagt om dette ene Fag, gjælder flere af dem, og navnlig de Fag, hvor Afdgangen til at blive Mester hidtil har været saa at sige spærret for den Ubemidlede. Det er langt fra at være Tilfældet med alle Fag. Naar Skomageren t. Ex. forfærdiger et Par Støvler